

aŭtoroj sendu siajn Esp-lingvajn publikajojn al la biblioteko de ISAE, kaj Scienca Revuo aperigu pri tio bibliografion; (5) utiligi Esperanton por internaciaj rilatoj de universitataj internaciaj kluboj laŭ la ekzemplo de la universitato en Zagreb; (6) kreskigi la nombron de Esperantistoj-intelektuloj per apartaj kursoj por tiuj medioj kaj per fondado de apartaj studentaj aŭ ĝenerale intelektulaj grupoj.

- C. *Por daŭrigi la esploron pri la materia situacio de la sciencistoj* doni apogon respondante al enketo farata de prof. d-ro F. Egami, kunlaboranto de CED, disponigante al li la necesajn informojn.
- D. *Por sukcese fini la enketon pri la socia konsisto de la Esperanto-movado:* helpi la laborojn de s-ro C. Keur, kunlaboranto de CED, realigante laŭ eblecoj liajn proponojn.

Prezidanto:
Prof. D-ro I. LAPENNA.

ISAE-INFOJMOJ. 061.22 I.S.A.E.

Elektio de Komitato. La mandatoj de la komitatoj finiĝos per 1952, kaj laŭ la statuto ili estu elektataj por 3-jara periodo. La venonta mandat-periodo do estas 1953-1955. En Britujo, Francujo kaj Nederlando, kie estas naciaj societoj aliĝintaj al ISAE, tiuj societoj mem aranĝu la elekton. Ili rajtas elekti po 1 komitatano por ĉiu komencita kvindekda membroj. Ĉiuj tri societoj laŭ la membronombraro je la 31.12.1951 do rajtas elekti po 2 komitatojn.

En aliaj landoj la membroj voĉdonu pri po unu komitatano per letero al la delegito antaŭ la 1.12.1952.

La societoj kaj delegitoj raportu pri la elektoj antaŭ la 1.12.1952.

La nova komitato poste elektu estraron por 1953.

La pola delegito de ISAE, s-ro J. Toczyski, ne estas atingebla per la malnova adreso Morska 77, GDYNIA. Informo pri lia nuna adreso estos danke akceptata de la sekretario.

Sven Alexandersson.

061.12 = 089.2

OFICIALA INFORMO DE LA AKADEMIO DE ESPERANTO.

(N-ro 19 — Julio 1952).

Oficialigo de la sufikso -end.

Post pristudo kaj voĉdonado la Akademio decidis oficialigi la sufikson -end kun la difino:

„*kiu devas esti -ata pro materia aŭ morala trudo; kiun oni estas devigata -i*”.

Ir. J. R. G. ISBRUCKER, Prezidanto.

INTERNACIA KONFERENCO DE ESPERANTISTAJ STUDENTOJ KAJ ALTLEERNEJANOJ (IKESA).

Tiu ĉi konferenco okazis de la 17a ĝis la 24a de aŭgusto 1952a en Schluchsee, Nigra Arbaro. La franca kaj usona Altaj Komisarejoj en Germanujo, kaj la germana Liga Ministrejo por Internaj Aferoj interesiĝis pri la konferenco kaj ankaŭ finance subvencis ĝin. Al ili la konferenco ŝuldas grandan dankon. Proks. 20 personoj, plejparte studentoj, delegitoj de studentaj Esperantogrupoj, el 7 landoj (Danujo, Francujo, Germanujo, Italujo, Jugoslavujo, Nederlando kaj Usono) partoprenis ĝin. El Nederlando venis i.a. la konata esperantisto s-ro S. Pragano, docento de Esperanto en la Amsterdama Universitato Komunuma. El Italujo prof. dr. G. Canuto, rektoro de la Universitato de Parma. Je la malferma vespero ĉi tiu faris paroladon, dum kiu li i.a. parolis pri la lingvaj malfacilaĵoj kun kiuj luktas i.a. la Eŭropa Movado kaj multaj internaciaj kongresoj; malfacilaĵoj kiuj — kiel pravas la esperantaj kongresoj — ne plu ekzistas por tiuj kiuj por tiaj internaciaj renkontoj uzas Esperanton.

Pro tio, ke aperos ampleksa esperantlingva raporto (akirebla ĉe: IFESA, Laksegade 35, København K., Danujo) pri la laboro de la konferenco, mi ne detale skribos pri la laborkunsidoj, nur mallonge skizos kion oni preparolis.

A. La Sociaj Problemoj de la Studentoj. La partoprenantoj raportis pri la sialanda situacio. Oni parolis pri la cirkonstancoj en kiuj la studentoj vivas kaj studas, la diversaj ebloj de mon-akiro (stipendioj, pruntoj, pagata laboro k.a.), la loĝeja problemo (i.a. pri la specialaj studentaj loĝejoj) kaj la socia deveno de la studentoj.

B. Internacia Studenta Laboro. Apud la diversaj naciaj organizaĵoj kiuj okupas sin pri prizorgado de eksterlandaj studentoj, faka kaj feria interŝanĝadoj de studentoj, aranĝado de labortendaroj, studvojaĝoj k.s., ni menciuj internaciajn, ekz. *World University Service* (Tutmonda Universitata Servo), kiu en multaj eŭropaj kaj neeŭropaj landoj laboras kaj havas siajn naciajn komitatojn. Speciale konata por ni esperantistoj estas la Dana Internacia Studentkomitato, pro la esperantaj arkeologiaj tendaroj kiujn ĝi aranĝis.

La konferenco opinias ke por la plia akcelado de internacia interkompreno studenta, labortendaroj, studvojaĝoj, internacia korespondado faka aŭ persona, feria interŝanĝado de unuopaj studentoj k.s. estas utilaj; des pli se por tiaj internaciaj aranĝoj oni uzas la lingvon Esperanto, kiun la konferenco opinias speciale taŭga por tiaj okazoj, kaj pri kiu ĝi deziras atentigi ĉiujn studentajn organizaĵojn kiuj laboras internacie.

C. Scienco kaj Esperanto. Oni raportis pri la diverslandaj sciencaj artikoloj, resumoj, libroj esperantlingvaj. Pri la universitataj katedroj esperantaj la revuo „*Esperantologio*” jam donis informojn. La konferenco dezir-esprimis, ke pli vigla agado estu entreprenata por atentigi la diverslandajn studentojn

pri la praktikaj ebloj kiuj kuŝas por ili en la sistema uzado de neŭtrala, de ĉiu perfekte regebla, lingvo en iliaj internaciaj rilatoj. Oni decidis emfaze, unuflanke instigi la studentojn de tiuj Universitatoj kie Esperanto jam estas instruata dediĉi la necesan atenton al ĉi tiu studfako, kaj aliflanke agadi ĉe la aliaj Universitatoj por atingi ke oni sekvu la ekzemplon de la unuaj kaj donu al la sola efektive uzata artlingvo la atenton kiun ĝi meritas.

D. Internacia Federacio de Esperantistaj Studentoj kaj Altlernejoj. (IF ESA) estis fondata. Ĝi celas akceli internacian kunlaboron de studentoj kaj altlernejoj per Esperanto, kaj tiucele intencas i.a. eldoni revuon (daŭrigon de nuna „La Studento”), aranĝi internaciajn renkontojn, starigi fakan informservon, kunlabori kun aliaj internaciaj studentaj kaj kulturaj organizaĵoj.

Membro povas fariĝi ĉiu kiu studas aŭ studis en universitato aŭ samranga altlernejo. Organizaĵoj povas aliĝi kolektive. La kotizo estis fiksata je 1.50 us. dol.; la prezidanto estas s-ro Joh. Vesterland-Andersen, la adreso la supre menciita.

Mi ne povas ne laŭdi la preparan komitaton (s-rojn Joh. Vesterland-Andersen, Kopenhago; M. Schmidt, Freiburg (Germanujo) kaj D. Kralj, Ljubljana) pro la bonega organizado. Volonte mi atentigas la esperantistaron pri ilia energia, celkonscia laboro, kaj petas la samideanojn subteni ĝin ĉiam kiam eble, ĉiel.

C. A. ten Seldam.

Sekretario de „Universitata Esperantista Rondo Amsterdama”.

327.2 : 409.35 : 56/59

LINGVA IMPERIISMO?

Jam antaŭ longa tempo Prof-o d-ro I o C h o u, ĉina entomologo en Ĉang-Cia-Kang, ŝensi, Ĉinujo, plendis en letero al via redaktoro pri lingva imperiismo en la scienco:

„La sciencaj studoj estas ignorataj se ili ne estas skribitaj en angla, franca, germana, itala aŭ latina lingvo. Tio estas fakto decidita en skribitaj aŭ kutimaj reguloj. Tiaj skribitaj reguloj estas, ekzemple:

1. *The International Rules of Botanic Nomenclature*, Art. 37, Art. 45 (agnosko nur de la latina).

2. *The International Rules of Zoological Nomenclature*, Art. 36 A, B (nur kvin lingvoj).

3. *The Entomological Code*, Art. 119”.

Mi sukcesis trovi kaj kontroli la unuajn du verkojn, sed bedaŭrinde ne la trian.

Montriĝis ke la aserto de Prof-o Chou ne estas tute ĝusta.

1. Art. 38. „Ek de 1-I-1935 nomoj de novaj grupoj de hodiaŭaj plantoj — malkrom bakterioj — estas rigardataj valide publikigitaj nur se ilin akompanas latinlingva diagnozo. — **Nota:** Ĉi tiu artikolo validigas nomojn de novaj grupoj efike publikigitaj inter 1908 kaj 1935 kun diagnozo en *moderna* (laŭ la angla kaj franca tekstoj) (resp.) *vivanta* (laŭ la germana teksto) lingvo”.

En la 2a eldono (de 1911), kaj eĉ jam en la 1a eldono (1905) troviĝis simila preskribo ke la diagnozo estu en lingvo latina (artikoloj 36 (1a eldono), 36, 36bis, 39 (2a eldono)).

Tamen, evidente kĉ post la unua limdato (1-I-1908), kĉ post la dua (1-I-1912) oni daŭrigis publikigadon de diagnozoj botanikaj en hodiaŭaj naciaj lingvoj, kaj ĉiufoje, malgraŭ la minaco ke oni ne rekonos tiajn kaj ke la nomoj ne akompanataj de latinlingva diagnozo estos ne validaj, oni poste cedis antaŭ la faktoj, denove decidis samsence kaj starigis novan limdaton!

Konsiderinda estas ankoraŭ la jeno: (2a eldono) „*Rekomendoj*. XX. Kiam oni publikigas nomojn de novaj grupoj en verkoj modernlingvaj (flaŭroj, katalogoj, ktp.) oni samtempe publikigu latinlingvan diagnozon kaj en la paleobotaniko ankaŭ la figurojn kiuj igas ĉi tiujn nomojn validaj el la vidpunkto de scienca nomenklatur.

XXbis. Pro la specialaj malfacilaĵoj kiuj akompanas la identigon de plantoj fosiliaj, oni donu, krom la latinlingvan diagnozon, detalan priskribon en franca, angla, germana aŭ itala lingvo”

2. Deko Kongreso Internacia de Zoologio, Budapeŝto, 4-10-IX-1927.

„*International Rules of Zoological Nomenclature*” (p. 1583 ...) paĝoj 1595-6: *Aldonaĵo*. „Estas tre dezirinde ke la propono de ĉiu nova sistema grupo estu akompanata de diagnozo, kĉ individua, kĉ diferenciga, de la koncerna grupo en la angla, franca, germana, itala aŭ latina lingvo”.

„B. — En publikigaĵoj en lingvo alia ol la angla, franca, germana, itala, aŭ latina, estas tre dezirinde ke la klarigo de figuroj estu tradukita en unu el ĉi tiuj lingvoj.”

Ĉi tiuj citaĵoj montras — kion ni ja tre bone scias — ke oni baraktas en lingva marĉo! Oni *deziresprimas* ke oni uzu — almenaŭ por plej gravaj aferoj — unu el la lingvoj angla, franca, germana, itala aŭ latina, sed oni *ne devigas* al tio.

Laŭ la menciitaj reguloj, nur en la botaniko oni postulas ke, por ke nova nomo estu valida, ĝin akompanu latinlingva diagnozo. Sendube la latina lingvo estas malfacila; sendube, ankaŭ, por azianoj multe pli malfacila ol por italoj. Tamen ĝi ne apartenas al iu nun vivanta nacio, kaj do tiurilate estas neŭtrala. La plendo de Prof-o C h o u do ne estas tute ĝusta: nur por diagnozoj en la botaniko la latina lingvo estas preskribita.

Ratas vere, kompreneble, ke la individuaj sciencistoj formetas — se iel eble — publikigaĵojn en lingvoj kiujn legi ili ne aŭ nur tre malfacile povas. Jen